

יצחק אוורבוך אורפז

סופר ישראלי

2015-1921

נולד בזינקיב שבאוקראינה. עלה לארץ ישראל ב-1938 ובשנת 1960 החל ללמוד פילוסופיה וספרות עברית באוניברסיטת תל-אביב. במהלך לימודיו עבד בתור עורך לילה בעיתון "על המשמר" וכתב בו טור אישי שבועי על תופעות בתחומי התרבות והחברה.

ספרו הראשון, "עשב פרא", ראה אור בשנת 1959 ובסך הכול פרסם 18 ספרים ובהם "עור בעד עור", "מות ליסאנדה", "ציד הצביה", "נמלים", "מסע דניאל", "הכלה הנצחית", "אהבות קטנות", "טירופים קטנים", "לצלוח את המאה", "לילה בסנטה פאולינה", "לפני הרעש" ועוד.

בשנות ה-60 פרסם את המסה הפילוסופית הנקראת "הצליין החילוני". הוא שילב בכתיבתו את העולם התל-אביבי של שנות ה-60 וה-70, ובצדו את עולם העיירה היהודית עם שלל דמויותיה ועל ההווי שלה. גם בחייו האישיים נע אוורבוך-אורפז בין מחוזות ילדותו שבמזרח אירופה לבין מציאות הכרך הישראלי החילוני. הוא תיאר את יצירתו בתור יצירה הנובעת מתוך ייסורים ומתוך בדידות: "אולי בגלל זה אני חי חיים סכיזופרניים, כשרק חצי ממני נמצא עם האחרים או בבית עם האישה, עם שטף החיים היומיומי, והחצי השני נמצא כל הזמן בחוץ. משקיף, מתבונן, יוצר פרספקטיבה", אמר בריאיון בשנת 1983.

אורפז זכה בפרסים רבים בחייו ובהם פרס היצירה לסופרים ומשוררים (1976), פרס ביאליק (1986), פרס נשיא המדינה לספרות בעבור מפעל חיים (1999), פרס היצירה לסופרים ומשוררים (2004), פרס ישראל לספרות (2005).
תרם את גופתו למדע.

עיריית תל-אביב קבעה לוחית זיכרון בכניסה לביתו שברחוב מלכי ישראל 9

יצחק אוורבוך אורפז – "קול מילה אמא"

<https://www.facebook.com/Wordswithaview/videos/995212381226904>